

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI NA SVETKOVINU UZNESENJA BDM NA NEBO

Nedjelja, 15. kolovoza 2021.

[Multimedia]

Poniznost je put koji vodi u slavu neba

Draga braćo i sestre, dobar dan i sretan vam ovaj blagdan!

Na današnju svetkovinu Uznesenja Blažene Djevice Marije na nebo u liturgiji se razliježe *Veliča*. Ovaj je hvalospjev kao neka „fotografija“ Majke Božje. Marija „veliča Gospodina jer pogleda na *poniznost* službenice svoje“ (usp. Lk 1, 47-48).

Poniznost je Marijina tajna. Poniznost je privukla Božji pogled na nju. Ljudsko oko uvijek traži veličinu i daje se zaslijepiti blještavilom. Bog, međutim, ne gleda vanjštinu, Bog gleda srce (usp. 1 Sam 16, 7) te je očaran poniznošću: Boga očarava poniznost srca. Danas, gledajući na Mariju na nebo uznesenu, možemo reći da je poniznost put koji vodi u nebo. Riječ „poniznost“ dolazi od latinske riječi *humus*, što znači „zemlja“. Zvuči paradoksalno ali da bismo se uspeli visoko, na nebo, moramo ostati nisko, kao zemlja! Isus nas tome uči: „koji se ponizuje, bit će uzvišen“ (Lk 14, 11). Bog nas ne uzdiže zbog naših talenata, zbog bogatstava, zbog sposobnosti, već zbog poniznosti. Bog je zaljubljen u poniznost. Bog uzdiže onoga koji se ponizuje, koji služi. Marija, naime, ne pripisuje samoj sebi drugog „naslova“ doli službenica: ona je službenica Gospodnja (Lk 1, 38). Ne govori drugo o sebi, ne traži drugo za sebe.

Danas se, dakle, možemo zapitati, svaki od nas se može zapitati u svome srcu: kako ja stojim s poniznošću? Tražim li da me drugi prepoznaju, priznaju i hvale ili mislim na to kako drugima

služiti? Znam li slušati kao Marija ili želim samo govoriti i privlačiti pažnju? Znam li šutjeti, kao Marija, ili uvijek brbljam? Znam li popustiti, zaustaviti svađe i rasprave ili nastojim uvijek samo steći nadmoć? Razmišljajmo o tim pitanjima: kako ja stojim s poniznošću?

Marija, u svojoj malenosti, prva osvaja nebo. Tajna je njezina uspjeha upravo u tome što se priznala malenom, što se priznala potrebnom. Kod Boga samo onaj koji priznaje da je nitko i ništa, može primiti sve. Samo onaj koji umire sebi, biva ispunjen njime. Marija je „milosti puna“ (r. 28) upravo zbog svoje poniznosti. I za nas je poniznost polazna točka, početak naše vjere. Od temeljne je važnosti da budemo siromašni duhom, odnosno da budemo *potrebiti Boga*. Onaj koji je pun sebe, ne ostavlja prostora Bogu – a mi smo mnogo puta puni sebe – dok onaj koji ostaje ponizan dopušta Gospodinu da čini velika djela (usp. r. 49).

Pjesnik Dante nazvao je Djevicu Mariju „poniznom i uzvišenom više no bilo koje stvorenje“ (*Raj* XXXIII, 2). Lijepo je pomisliti da je najponiznije i najuzvišenije stvorenje u povijesti, prva koja je dušom i tijelom osvojila nebo, provela život unutar zidova obiteljskog doma, u svakodnevnosti, u poniznosti. Dani *Milosti pune* nisu se ni po čemu isticali. Često su bili isti, provedeni u tišini: izvana, ništa izvanredno. No, pogled je Božji uvijek ostao na njoj, zadivljen njezinom poniznošću, raspoloživošću, ljepotom njezina srca nikada okaljana grijehom.

To je velika poruka nade za nas; za tebe, koji živiš uvijek iste, naporne i često teške dane. Marija te danas podsjeća da Bog i tebe zove na taj cilj slave. Nisu to samo lijepe riječi, to je istina. Nije neki izmišljen sretan kraj, neka pobožna iluzija ili neka lažna utjeha. Ne, to je čista stvarnost, živa i istinita kao Majka Božja uznesena na nebo. Slavimo je danas sinovskom ljubavlju, slavimo je radosni ali ponizni, nošeni nadom da ćemo jednoga dana biti s njom na nebu!

I molimo je sada da nas prati na putu koji od Zemlje vodi k Nebu. Neka nas podsjeti kako je tajna puta sakrivena u riječi poniznost – ne zaboravimo tu riječ – i da su poniznost i služenje tajna za postizanje cilja, za prispjeti u nebo.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

dijelim jednodušnu zabrinutost zbog stanja u Afganistanu. Molim vas da se molite sa mnom Bogu mira kako bi utihnulo oružje i rješenja se potražilo za stolom dijaloga. Samo će se tako izmučeno stanovništvo te zemlje – muškarci, žene, stariji i djeca – moći vratiti vlastitim domovima, živjeti u miru i sigurnosti te u punom uzajamnom poštivanju.

Proteklih se sati u Haitiju dogodio snažan potres koji je uzrokovao brojne smrti, ranjavanja i velike materijalne štete. Želim izraziti svoju blizinu tom dragom stanovništvu teško pogođenom potresom.

Dok uzdižem Gospodinu svoju molitvu za žrtve, upućujem riječi ohrabrenja preživjelima, izražavajući nadu da će im međunarodna zajednica složno iskazati svoju solidarnost: neka solidarnost sviju ublaži posljedice te tragedije. Uputimo sada zajedničku molitvu Majci Božjoj za Haiti: Zdravo Marijo...

Pozdravljam sve vas, Rimljane i hodočasnike iz raznih zemalja: obitelji, udruge i pojedine vjernike. Posebno pozdravljam skupinu iz Santa Giustine in Colle, mlade iz Carugate, iz Sabbio Bergamasca i Verone.

Želim također uputiti svoj pozdrav onima koji provode ove dane feragosta u raznim ljetovalištima: želim im vedro raspoloženje i mir. Ne mogu, međutim, zaboraviti one koji ne mogu na godišnji odmor, one koji ostaju u službi zajednice, kao i one koji žive u teškim uvjetima, pogoršanima jakim vrućinom i zatvaranjem nekih službi zbog praznika. Posebno mislim na bolesne, starije osobe, zatvorenike, nezaposlene, izbjeglice i sve one koji su sami ili pogođeni teškoćama. Neka Marija na svakog od njih protegne svoju majčinsku zaštitu.

Pozivam vas da učinite danas lijepu gestu: pođite u neko od marijanskih svetišta kako biste častili Majku Božju; oni koji su u Rimu mogu se otići pomoliti ispred slike *Salus Populi Romani* u Bazilici Svete Marije Velike.

Svima želim ugodnu nedjelju i sretan blagdan Velike Gospe! I molim vas ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i doviđenja!